Tilkinin Unuttuğu Şarkı

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Unuttuğu Şarkı

Ebru Mina TOMURCUK

Uzun ağaçlar ve yumuşak yosunlarla dolu sıcacık bir ormanda, sıcak kızıl-turuncu tüyleri ve krem rengi göğsü olan küçük bir tilki yaşardı. Üzerinde minik meşe palamudu desenli yumuşak yeşil bir atkı vardı. Her akşam, büyükannesinin ona söylediği özel bir ninniyi mırıldanmayı çok severdi. Ama bir sabah onu söylemeye çalıştığında, melodi kayıplara karışmıştı.

Küçük Tilki büyük bir meşe ağacının yanına oturup iç çekti. Şarkının sözlerini ve yumuşak hissini hatırlıyordu ama ezgi yok olmuştu. Kocaman kehribar rengi gözleri üzgün görünüyordu. "Büyükannemin ninnisini hatırlayamıyorum," diye fısıldadı. "Dünyadaki en sevdiğim şarkıydı." Kabarık, ucu beyaz tüylü kuyruğu aşağı sarktı.

Tam o sırada, yumuşak mavi ve sarı tüylü üç küçük kuş pır pır uçup indi. Yuvarlak, tombul gövdeleri ve parlak siyah gözleri vardı. "Endişelenme, Küçük Tilki," diye cıvıldadılar. "Biz çok şarkı biliriz. Belki seninkini bulmana yardım edebiliriz!" Alçak bir dala tünediler ve minik kafalarını yana eğip dinlemeye hazırlandılar.

Küçük Tilki birkaç nota mırıldanmayı denedi ama hepsi yanlış çıktı. "Şöyle başlıyordu," dedi ve biraz mırıldandı. Kuşlar dikkatle dinledi. "Hmm, bu biraz sabah ezgisine benziyor," dedi bir kuş. "Hadi birlikte mırıldanmayı deneyelim," dedi bir diğeri. Yumuşakça mırıldanmaya başladılar ama henüz tam doğru değildi.

Kuşlar yumuşak bir ezgi mırıldandı ama ritim eksikti. Tam o sırada, yumuşak gri-kahverengi tüylü iki tavşan zıplayarak geldi. Uzun, dik kulakları vardı ve basit örgü çim bilezikler takıyorlardı. "Mırıldandığını duyduk," dedi ilk tavşan. "Yardım etmek için bir ritim tutabiliriz!" İkinci tavşan başını salladı ve pembe burnunu kıpırdattı.

Tavşanlar patilerini yumuşak zemine vurdu—tak, tak, tak—düzenli, yumuşak bir ritim. Kuşlar eşlik ederek mırıldandı ve Küçük Tilki şarkı söylemeyi denedi. Daha iyi geliyordu ama bazı notalar hâlâ eksikti. "Yumuşak ve fısıltılı bir şeye ihtiyacı var," dedi Küçük Tilki. "Ağaçlardaki rüzgâr gibi." Yardım umuduyla etrafına bakındı.

Sanki sihirliymiş gibi, etraflarında yumuşak bir esinti döndü. Bu, soluk mavi hava kıvrımları, yumuşak beyaz tutamlar ve belli belirsiz gülümseyen bir yüzle görünen Rüzgâr'dı. "Seni duydum, Küçük Tilki," diye fısıldadı Rüzgâr. "Büyükannenin şarkısını hatırlıyorum. Eksik notaları doldurmana yardım edeyim." Rüzgâr yumuşak, hafif bir ses estirdi.

Rüzgâr tatlı bir melodi fısıldadı ve kuşlar onu geri mırıldandı. Tavşanlar ritmi tuttu ve Küçük Tilki tüm kalbiyle dinledi. Yavaş yavaş ezgi tanıdık gelmeye başladı. "Evet! İşte bu!" diye haykırdı. "O kısmı hatırlıyorum!" Kehribar rengi gözleri umutla parladı. Yeniden denediler ve kulağa daha da güzel geldi.

Bütün öğleden sonra birlikte çalıştılar. Kuşlar yüksek notaları mırıldandı, tavşanlar alçak ritmi tuttu ve Rüzgâr yumuşak sesleri doldurdu. Küçük Tilki büyükannesinin ona öğrettiği sözleri söyledi. Her seferinde melodi daha da netleşti. "Giderek daha fazlasını hatırlıyorum!" dedi mutlulukla. Kabarık kuyruğu sallanmaya başladı.

Ama hâlâ zor bir kısım vardı—Küçük Tilki'nin tam yakalayamadığı küçük bir atlayış. Durmadan denedi ama hep kayıp gidiyordu. "Pes etme," dediler kuşlar. "Sana yardım edeceğiz," dediler tavşanlar. Rüzgâr etrafında yumuşakça döndü. "Dikkatle dinle," diye fısıldadı. "Notalar orada, hafızanda saklanıyor."

Küçük Tilki gözlerini kapattı ve büyükannesinin sıcak gülümsemesini düşündü. Yatmadan önce ona nasıl şarkı söylediğini, sesinin ne kadar yumuşak ve sevecen olduğunu düşündü. Sonra, arkadaşları etrafında mırıldanıp ritim tutarken, ağzını açtı ve şarkı söyledi. Melodi berrak ve doğru bir şekilde döküldü. "Hatırladım!" diye bağırdı. "Şarkının tamamını hatırladım!"

Kuşlar sevinçle cıvıldadı, tavşanlar patilerini yere vurdu ve Rüzgâr mutlu bir dansla döndü. "Başardın!" diye hep birlikte tezahürat yaptılar. Küçük Tilki'nin kalbi hafif ve sıcacık hissetti. Ninniyi yeniden söyledi ve bu kez arkadaşları da ona katıldı. Orman tatlı, yumuşak şarkıyla doldu.

O akşam, bütün orman arkadaşları büyük meşe ağacının etrafında toplandı. Küçük Tilki yosunlu bir kütüğün üstüne çıktı ve büyükannesinin ninnisini herkesin duyacağı şekilde söyledi. Sesi berrak ve tatlıydı. Kuşlar eşlik ederek mırıldandı, tavşanlar ritmi tuttu ve Rüzgâr yumuşakça fısıldadı. Herkes mutlu gülümsemelerle dinledi.

Şarkı bitince hayvanlar alkışladı ve tezahürat yaptı. "Teşekkür ederim, arkadaşlarım," dedi Küçük Tilki. "Şarkıyı sonsuza dek kaybettiğimi sanmıştım ama onu yeniden bulmama yardım ettiniz." Kuşlar, tavşanlar ve Rüzgâr gururla parladı. "Arkadaşlar bunun içindir," dediler. "Anılar paylaştığımızda daha güvende olur."

O günden sonra Küçük Tilki büyükannesinin ninnisini hiç unutmadı. Her akşam söyledi ve bazen arkadaşları da ona katıldı. Kuşlar mırıldanır, tavşanlar ritim tutar ve Rüzgâr fısıldardı. Ve Küçük Tilki, anılar kaybolmuş gibi hissettirse bile arkadaşların onları geri getirmeye yardım edebileceğini öğrendi.

Yani eğer sen de bir gün özel bir şeyi unutursan, Küçük Tilki'yi ve orman arkadaşlarını hatırla. Bir şarkı, bir hikâye ya da mutlu bir anı, arkadaşlar birbirine yardım ettiğinde güvende tutulabilir. Ve sıcacık ormanda bir yerde, büyük meşe ağacının altında, küçük bir tilkinin büyükannesinin ninnisini söylediğini duyabilirsin; kuşlar, tavşanlar ve Rüzgâr da ona eşlik eder.